

**GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN**

VLAAMSE GEMEENSCHAP - COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

[97/35137]

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Nationaal Fonds voor de letterkunde. — Samenstelling van het comité van beheer voor het dienstjaar 1997

Het comité van beheer van het Nationaal Fonds voor de Letterkunde voor het dienstjaar 1997 is als volgt samengesteld :

Voorzitter :

de heer Raymond Trousson
Directeur van de « Académie royale de langue et de littérature françaises »
Clos des Charmes 16
1150 Brussel

Ondervoorzitter :

de heer Willy Spillebeen
Voorzitter van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde
Sluizenkaai 47
8930 Menen

Secretaris :

de heer André Goosse
Vast Secretaris van de « Académie royale de langue et de littérature françaises »
Chaussée de Louvain 41
1320 Hamme-Mille

Leden :

de heer Antonin Van Elslander
wnd. Secretaris van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde
A. van Geertstraat 72
9040 Sint-Amandsberg

de heer Jean Weisgerber
lid van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde
Guido van Arezzoplein 17, bus 3
1060 Brussel

de heer Eddy Van Vliet
lid van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde
Stefaniestraat 24
2018 Antwerpen

baron Georges Sion
Vast Secretaris eershalve van de « Académie royale de langue et de littérature françaises »
Galliërslaan 3, bus 11
1040 Brussel

de heer Jean Tordeur
Vast Secretaris eershalve van de « Académie royale de langue et de littérature françaises »
Rue de Péruwelz 170
7321 Bernissart

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

[S - C - 97/35312]

**18 FEBUARI 1997. — Omzendbrief BA-97/05 aangaande de wet van 24 december 1996
betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen**

Aan Mevrouw de provinciegouverneur,
Aan de heren provinciegouverneurs,
Aan de leden van de bestendige deputatie

Ter kennisgeving aan de colleges van burgemeester en schepenen
Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

In de derde editie van het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 1996 verscheen de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen. Deze wet vervangt de wet van 23 december 1986 betreffende de invordering en de geschillen terzake van provinciale en plaatselijke heffingen.

De materie van deze wet behoort tot nu toe tot de bevoegdheid van de federale overheid. Daar vragen van gemeente- en provinciebesturen in eerste instantie tot mijn departement bericht worden en ook rekening houdend met de weerslag van de wet op aspecten die de uitoefening van het toezicht aanbelangen, acht ik het nuttig zelf reeds enige toelichting te verstrekken over deze wet. Zij bevat immers verschillende belangrijke wijzigingen.

Deze omzendbrief is als volgt opgevat : de gewone tekst geeft een samenvattende beschrijving van de wet per artikel; in cursief wordt enige commentaar toegevoegd of worden meer technische richtlijnen gegeven.

Artikel 2 geeft het toepassingsgebied aan : provincie- en gemeentebelastingen met uitzondering van aanvullende belastingen op de belastingen van de federale overheid.

In artikel 3 worden kohierbelastingen en contantbelastingen naast elkaar geplaatst. Indien de contante inning niet kan uitgevoerd worden, wordt de belasting ingekohierd en is ze onmiddellijk eisbaar.

Artikel 4 duidt aan wie bevoegd is voor vaststelling en uitvoerbaarverklaring van de belasting :

- het college van burgemeester en schepenen voor gemeentebelastingen;
- de gouverneur of zijn vervanger voor provinciebelastingen.

Vaststelling en uitvoerbaarverklaring kunnen tegelijkertijd, in één formule, worden opgenomen.

Artikel 5 bepaalt dat een beknopte samenvatting van het belastingreglement als bijlage moet toegevoegd worden aan het aanslagbiljet. Deze moet de belastingplichtige onder meer helpen beoordelen of het indienen van een bezwaar voor hem zinvol is.

Deze samenvatting mag op de rugzijde van het aanslagbiljet staan.

De verzendingsdatum waarvan sprake in dit artikel is de datum van verzending van het aanslagbiljet naar de belastingplichtige. Deze datum dient voor het bepalen van de termijnen (de betalingsstermijn en de termijn voor het indienen van een bezwaar).

Artikel 6 beschrijft de procedure bij ambtshalve vaststelling van de belastingaanslag. Deze is verplicht voor belastingen met aangifteplicht waar geen aangifte werd gedaan of waar een onvolledige, onjuiste of onnauwkeurige aangifte werd gedaan.

De belastingplichtige moet bij aangetekend schrijven in kennis gesteld worden van de wijze waarop de ambtshalve vaststelling is gebeurd. Hij krijgt een termijn van 30 dagen om zijn opmerkingen kenbaar te maken.

Hier wordt ook een belangrijke nieuwe mogelijke maatregel toegevoegd : de belastingverordening kan bepalen dat een belastingverhoging wordt opgelegd, gelijk aan maximum het dubbel recht.

Deze bepaling is niet automatisch van toepassing; zij moet uitdrukkelijk in de belastingverordening worden opgenomen, met vermelding van de berekeningswijze. Er zou bijvoorbeeld een grotere verhoging kunnen opgelegd worden in geval van herhaling van de overtreding.

Het betreft hier een administratieve maatregel, geen boete. Een dading is niet mogelijk.

De verhoging wordt ingekohierd, samen met het recht, op eenzelfde kohierartikel. Het is wel aan te raden om het recht en de verhoging in een apart vakje te vermelden op het kohier.

Ook boekhoudkundig wordt de verhoging samen met het recht verwerkt als belasting op het desbetreffende begrotingsartikel.

Verwijl- en moratoriumintresten moeten in voorkomend geval ook op de verhoging toegepast worden.

In artikel 7 worden de personen aangeduid die bevoegd zijn om de overtredingen bedoeld in artikel 6 vast te stellen. Zij moeten :

- ambtenaar zijn;
- beëdigd zijn;
- speciaal aangewezen zijn door de overheid die bevoegd is om de kohieren vast te stellen.

Hun processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel.

Artikel 8. De verplichting om de noodzakelijke gegevens voor te leggen met het oog op de vestiging van de belasting wordt wettelijk opgelegd. Ook het toegangsrecht voor de aangewezen ambtenaren is geregeld.

In de artikelen 9 en 10 wordt de bezwarenprocedure geregeld. Dit gebeurt zoals voorheen :

- bij de bestendige deputatie;
- schriftelijk;
- met aangeven van de redenen;
- binnen 3 maand na de verzending van het aanslagbiljet of na de contante betaling.

Er is uitdrukkelijk toegevoegd dat het indienen van een bezwaar niet ontslaat van de betaling van de belasting.

Het volledige belastingbedrag is bedoeld, dus niet alleen het niet-betwiste gedeelte.

Het optreden van de bestendige deputatie krijgt een ander karakter. Vroeger werd over de bezwaren geoordeeld als administratief rechtcollege. Nu handelt zij als administratieve overheid, zij heeft dus geen jurisdictionele bevoegdheid meer. De deputatie oordeelt over het verschuldigd zijn van de belasting en van de eventuele verhogingen. Zij oordeelt tevens over de wettigheid en de regelmatigheid van het aanslagbiljet.

Haar beslissing moet binnen een termijn van zes maanden, verlengbaar met drie maanden genomen worden. Dit is niet een termijn voor orde zoals vroeger, maar een voorgeschreven termijn. Is geen beslissing genomen na het verstrijken ervan dan, wordt het beroep geacht gegrond te zijn.

Volgens het laatste lid van artikel 10 moet de beslissing van de bestendige deputatie, of de afwezigheid ervan, onverwijld betekend worden aan de indiener van het bezwaar.

Daar het gemeentebestuur toch moet op de hoogte zijn van het gevolg dat aan het bezwaar gegeven werd, dient echter, tegelijkertijd, ook een kennisgeving aan de gemeente gestuurd te worden.

Artikel 11 beschrijft de beroepsmogelijkheid tegen beslissingen van de bestendige deputatie bij het Hof van Beroep. Deze mogelijkheid geldt voor elke beslissing, ongezien van de waarde van de aanslag.

Artikel 12 bevat de verwijzingsregels naar het Wetboek van inkomstenbelastingen en het uitvoeringsbesluit. Deze gelden slechts indien :

- de hier besproken wet geen andere maatregelen voorziet;
- zij niet specifiek slaan op de inkomstenbelastingen.

De artikelen 13 en 14 geven de nodige wijzigings- en opheffingsbepalingen.

Artikel 15 regelt de inwerkingtreding van de wet : provincie- en gemeentebelastingen die contant worden geïnd vanaf 1 januari 1997 of die in kohieren worden opgenomen die vanaf 1 januari 1997 uitvoerbaar worden verklaard.

De gemeenschappelijke bepalingen betreffende invordering en bezwarenprocedure van nieuwe belastingverordeningen moeten uiteraard afgestemd worden op de bepalingen van deze nieuwe wet.

Het is echter niet nodig om bestaande, nog lopende verordeningen individueel te wijzigen. Het volstaat om één gemeenteraadsbeslissing te nemen waarin de gemeenschappelijke bepalingen van al deze lopende verordeningen ineens worden aangepast. Deze ene beslissing geeft best wel een opsomming van de lopende verordeningen die aldus gewijzigd worden.

In dit verband herinner ik er nogmaals aan dat de belastingverhoging, bedoeld in artikel 6 van de wet, niet automatisch van toepassing wordt. De belastingverordening moet hierin, desgewenst, uitdrukkelijk voorzien.

Als er nog bijkomende problemen zouden rijzen bij de toepassing van de bovengenoemde wet, zal ik zonodig nog aanvullende richtlijnen of toelichtingen verstrekken.

Ik verzoek U, Mevrouw de Gouverneur, Mijnheer de Gouverneur, ook de gemeentebesturen kennis te geven van deze omzendbrief via publicatie in het bestuursmemoriaal. Volledigheidshalve zert ik aan alle gemeentebesturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,
L. Peeters.

Departement Leefmilieu en Infrastructuur

[S - C - 97/35311]

27 FEBRUARI 1997. — Omzendbrief RO/97/01 in verband met het B.P.A. zonevreemde bedrijven

Aan het College van Burgemeester en Schepenen
Aan de Gouverneur en het College van bestendig afgevaardigden
Aan de Commissie van Advies
Aan de Administratie Ruimtelijke Ordening

I. Algemeen kader

In de omzendbrief RO/93/1 van 10 november 1993 is het kader aangegeven binnen hetwelke B.P.A.'s die bestemmingen vastleggen, afwijkend van het gewestplan, kunnen opgestart worden.

De omzendbrief RO/93/1 geeft dus ook reeds een kader voor zonevreemde bedrijven. Dit kader wordt als volgt bepaald in deze omzendbrief:

A. Een omvorming in de open ruimtegebieden van het gewestplan via een B.P.A. van een zachte (agrarische of groene bestemming) naar een harde functie moet met grote omzichtigheid gepaard gaan maar kan onderzocht worden voor volgende doelstellingen:

Uitbreiding van bestaande vergunde functies en accommodaties (bv. industrie) kaderend binnen een globale gemeentelijke benadering. Het gebiedsgericht onderzoek op het niveau van de gemeente en/of de kern, zal aangeven voor welke bebouwing een handhaving, uitdoving dan wel een uitbreiding zal beoogd worden.

Het gaat hier om de uitbreiding van bestaande constructies (bedrijven om deze economisch concurrentieel te houden) en geenszins om een vervanging die tegenstrijdig is met de optie "behoud van de open ruimte".

Bedrijven die in de open ruimte liggen en niet meer geschikt zijn voor hun functie kunnen niet vervangen worden door een nieuw bedrijf of een andere constructie.

B. Globale benadering. Het belangrijkste verwijt ten aanzien van de toepassing in het verleden was dat steeds een individueel geval beoordeeld werd op verschillende wijzen zonder globale visie.

Daarom zal ieder afwijkend B.P.A. ten opzichte van het gewestplan de behandelde ruimtelijke problematiek moeten situeren in zijn globale (gemeentelijke) context.

Dit zal tevens verhinderen dat op korte termijn vele gelijkaardige aanvragen worden voorgelegd, zonder inzicht in de globale problematiek en de beoogde eindvisie.

Ook inzake de bedrijfsbebouwing is het aangewezen uit te gaan van de globale inventarisatie van bedrijven in de open ruimte van een gemeente of deelkern (hoeveel bedrijven, welke problemen, uitbreidingsbehoeften, randvoorwaarden voor ontwikkeling).

Vanuit deze benadering kan geopteerd worden voor uitbreiding ter plaatse, herlocalisatie eventueel via de aanleg van een nieuwe industriezone.

Vandaag wordt vastgesteld dat slechts een beperkt aantal gemeenten een initiatief genomen hebben tot het opmaken van zulke B.P.A.'s. Nochtans is de problematiek van deze bedrijven zeer aktueel. Verschillende ondernemingen die niet in een geëigende zone gelegen zijn, wensen een uitbreiding die slechts optimaal kan vast gelegd worden via een bestemmingswijziging. Waar deze bestemmingswijziging meer dan 5 ha bedraagt, zal ze gebeuren via een wijziging van het gewestplan. Een beperktere uitbreiding kan onderzocht worden via het gemeentelijk instrumentarium.

Deze omzendbrief handelt over bedrijven (zone-eigen industrie of zonevreemd o.a. landbouw, groen) die willen uitbreiden in een niet-geëigende bestemming (= zonevreemde uitbreiding).

Het algemeen raden voor de ontwikkelings- en uitbreidingsmogelijkheden van deze bestaande bedrijven buiten de bedrijventerreinen is ook weergegeven in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (Deel 2 - blz. 133-134).

Volgend instrument wordt daarin aangereikt:

« Een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan waarin op het volledige grondgebied of voor een deel van het grondgebied wordt aangegeven wat de uitbreidingsmogelijkheden voor de aldaar gevestigde bedrijven zijn, is voor de gemeente een mogelijk uitvoeringsinstrument. »

In de huidige wettelijke context kan dit instrument vertaald worden als een "sectoraal B.P.A.", zijnde een B.P.A. waarin voor het volledige grondgebied van een gemeente of een deel ervan de uitbreidingsmogelijkheden van zonevreemde bedrijven worden bepaald.

Op basis van deze visie zal een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg voor zonevreemde bedrijven als volgt uitgewerkt worden.

II. Inhoud

1. De gemeente beslist tot het opmaken van een afwijkend sectoraal B.P.A. voor het geheel of een deel van het grondgebied (bijvoorbeeld een deel van een fusiegemeente of een deel van een stad). Zij stelt een inventaris op van alle bedrijven die zonevreemd zijn, of die door het realiseren van een gewenste uitbreiding zonevreemd zouden worden, met specifieke aanduiding van het aantal bedrijven, de problemen die ze hebben, de uitbreidingsbehoeften (ruimte nodig voor productie, opslag, kantoren, parking, milieutechnische redenen, andere) die er zijn en de randvoorwaarden (ligging ten opzichte van de elementen van het buitengebied) van de economische ontwikkeling.